

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL E. V. 2017-04-10 SKUNDO**

2017 m. birželio 6 d. Nr. S- 128 (7-88/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršėlienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojui ar jo atstovui nedalyvaujant

Ramutei Matkevičienei
R. M.

2017 m. gegužės 16 d. posėdyje išnagrinėjusi E. V. (toliau – Pareiškėjas) 2017-04-10 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2017-03-17 sprendimo Nr. 68-44, n u s t a t ė:

Inspekcija 2017-03-17 sprendimu Nr. 68-44 patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2017-01-23 pranešimą apie iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės įsigytos naujos transporto priemonės pridėtinės vertės mokesčio apskaičiavimą Nr. (17.16-40) RES-12066, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti 3570 Eur pridėtinės vertės mokesį (toliau – PVM) už kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsigytą naują transporto priemonę.

Sprendime nurodyta, jog Pareiškėjas iš Vokietijos apmokestinamojo asmens S. G. pagal 2012-05-20 pirkimo–pardavimo sutartį, įsigijo automobilį *Subaru Forester* (VIN: (duomenys neskelbtini) už 17000 Eur. Pagal 2012-05-20 pirkimo–pardavimo sutartį ir transporto priemonės registracijos liudijimą, pirmoji automobilio registracijos data 2012-01-31. Nustatyta, kad Pareiškėjas automobilį įsigijo nuo pirmosios registracijos datos iki įsigijimo datos nepraėjus daugiau kaip 6 mėnesiams. Lietuvos techninės apžiūros įmonių asociacijos elektroninių paslaugų portalo duomenimis, automobilio *Subaru Forester* rida 2013-04-22 buvo 10000 kilometrų, t. y. automobilis buvo nuvažiavęs daugiau kaip 6000 kilometrų.

Pažymėta, jog Vilniaus AVMI Pareiškėjui išsiuntė 2017-01-23 pranešimą apie iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės įsigytos naujos transporto priemonės pridėtinės vertės mokesčio apskaičiavimą Nr. (17.16-40) RES-12066, kuriame nurodė, jog Pareiškėjui, vadovaujantis Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 92 str. 8 dalimi, apskaičiuotas iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės įsigytos naujos transporto priemonės mokėtinas 3570 Eur PVM.

Dėl PVM objekto. Sprendime vadovautasi 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB (kuri iš dalies buvo pakeista Direktyvomis 2006/138/EB, 2007/75/EB, 2008/8/EB, 2008/117/EB, 2009/47/EB, 2009/69/EB, 2009/162/EB, 2010/23/EB, 2010/45/EB, 2010/88/EB, 2013/42/ES, 2013/43/ES, 2013/61/ES) dėl PVM bendros sistemos (toliau – Direktyva 2006/112/EB) 2 str. 1 d. b punkto, to paties straipsnio 2 d. a, b, c punkto nuostatomis, šias nuostatas atkartojančiu PVMĮ, t. y. PVMĮ 2 str. 16 d. 1 punktu, kuriame aptariama naujos transporto priemonės sąvoka (nauja transporto priemonė – keleiviams ir (arba) kroviniams vežti skirta transporto priemonė, o būtent motorinė kelių ar kita sausumos transporto priemonė, kurios variklio cilindrų darbinis tūris yra didesnis kaip 48 kubiniai centimetrai arba variklio galia didesnė kaip 7,2 kilovato, patiekta praėjus ne daugiau kaip 6 mėnesiams nuo eksploataavimo pradžios (pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintus eksploataavimo pradžios nustatymo kriterijus) arba nuvažiavusi ne daugiau kaip 6000 kilometrų), ir 3 str. 2 d. 2 punktu, nustatančiu, jog PVM objektas taip pat yra prekių įsigijimas už atlygį šalies teritorijoje iš kitos valstybės narės, kai naujas transporto priemonės įsigyja bet kuris asmuo.

Pabrėžta, jog pagal 2006/112/EB Direktyvos ir PVMĮ nuostatas nėra skirtumo ar mokesčių mokėtojas įsigyja transporto priemonę Lietuvoje, ar kitoje Bendrijos valstybėje, nes abiem atvejais, įsigijus naują transporto priemonę, toks prekių tiekimas bus PVM objektas Lietuvoje.

Dėl naujos transporto priemonės įsigijimo. Pastebėta, jog naujos transporto priemonės kriterijai ir sąlygos yra detalios aptartos tiek Direktyvos 2006/112/EB 2 str. 2 d. b punkto i papunktyje, tiek PVMĮ 2 str. 16 dalyje. Transporto priemonių eksploataavimo pradžios nustatymo kriterijai patvirtinti Lietuvos Respublikos finansų ministro 2004-03-02 įsakymu Nr. 1K-066 „Dėl Transporto priemonių eksploataavimo pradžios nustatymo kriterijų patvirtinimo“ (toliau – Įsakymas), reglamentuoja, pagal kokius kriterijus nustatomas naujų transporto priemonių eksploataavimo pradžios momentas tam, kad būtų nustatyta šių transporto priemonių atitiktis PVMĮ 2 str. 16 dalyje nustatytoms sąlygoms. Įsakymo 2 punkte numatyta, kad eksploataavimo pradžios momentas yra įvykis, įvykęs anksčiau: 1) transporto priemonės pirmasis įregistravimas kurios nors valstybės oficialiame transporto priemonių registre; 2) transporto priemonės pirmasis tiekimas nuo jos pagaminimo datos; 3) transporto priemonės pirmas viešas demonstravimas, kai šio demonstravimo metu transporto priemonė eksploatuojama (išbandoma); 4) PVM sąskaitos faktūros, kuria įforminamas transporto priemonės tiekimas, išrašymas.

Akcentuota, jog pagal 2012-05-20 pirkimo–pardavimo sutartį ir transporto priemonės registracijos liudijimą nustatyta, kad pirmoji automobilio registracijos data Vokietijoje buvo 2012-01-31, o automobilis įsigytas 2012-05-20, t. y. nuo pirmosios registracijos datos iki įsigijimo datos nepaėjo daugiau kaip 6 mėnesiai, todėl konstatuota, jog Vilniaus AVMI pagrįstai pripažino, jog Pareiškėjas įsigijo naują transporto priemonę.

Dėl PVM apskaičiavimo. Sprendime pasisakyta dėl PVMĮ 92 str. 8 dalies nuostatų, nustatančių, jog, kai naują transporto priemonę iš kitos valstybės narės įsigyja fizinis asmuo, kuris nėra ir pagal šį Įstatymą neprivalo būti PVM mokėtoju, jis privalo ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po naujos transporto priemonės įsigijimo, 25 dienas pateikti centrinio mokesčio administratoriaus nustatytus dokumentus, susijusius su šiuo sandoriu, o mokesčius, kurį apskaičiuoja mokesčio administratorius, turi būti sumokėtas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo dienos, kurią fizinis asmuo buvo informuotas apie apskaičiuotą mokesčio sumą. Taip pat pasisakyta dėl minėtų dokumentų pateikimo tvarką nustatančių Inspekcijos viršininko 2004-04-06 įsakymu Nr. VA-44 „Dėl naują transporto priemonę iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės įsigijusio fizinio asmens dokumentų pateikimo ir pridėtinės vertės mokesčio apskaičiavimo taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Naują transporto priemonę iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės įsigijusio fizinio asmens dokumentų pateikimo ir pridėtinės

vertės mokesčio apskaičiavimo taisyklių (toliau – Apskaičiavimo taisyklių), kurių III dalies 8 punkte nurodyta, kad PVM apskaičiuojamas pagal fizinio asmens pateiktą informaciją (8.1 papunktis) arba pagal iš atitinkamas transporto priemonės registruojančios institucijos (įmonės) ar iš kitų ES valstybių narių mokesčių administratorių gautą informaciją apie iš kitos ES valstybės narės įsigytas naujas transporto priemonės Lietuvoje (8.2 papunktis). Pažymėta, jog Pareiškėjas nepateikė mokesčių administratoriui duomenų apie įsigytą naują transporto priemonę, duomenys gauti iš VĮ „Regitra“.

Nurodyta, jog Vilniaus AVMI, įvertinusi VĮ „Regitra“ pateiktą 2012-05-20 pirkimo–pardavimo sutartį, Pareiškėjo 2017-01-11 paaiškinimą ir 2013-04-20 transporto priemonės registracijos liudijimą, konstatavo, kad Pareiškėjas iš Vokietijos apmokestinamojo asmens S. G. įsigijo mokestiniu aspektu naują automobilį *Subaru Forester*, todėl jam atsirado prievolė mokėti PVM Lietuvoje.

Be to, pažymėtos Direktyvos 2006/112/EB 138 str. 2 d. a punkto nuostatos, kad valstybės narės neapmokestina naujos transporto priemonės tiekimo, kai jas pardavėjas arba įsigyjantis asmuo išsiunčia arba išgabena įsigyjančiam asmeniui į paskirties vietą, esančią Bendrijoje, bet ne jų atitinkamoje teritorijoje, apmokestinamiesiems asmenims ar neapmokestinamiesiems juridiniams asmenims, kai šių asmenų prekių įsigijimai Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 str. 1 dalį, ar kitiems neapmokestinamiesiems asmenims, arba tai atliekama pardavėjo ar prekes įsigyjančio asmens vardu. Atsižvelgdama į tai, kad PVM yra Bendrijos mastu harmonizuotas mokestis ir Direktyvos 2006/112/EB nuostatos turi būti taikomos vienodai visoje Bendrijoje, Inspekcija padarė išvadą, kad naujos transporto priemonės įsigijimas turi būti apmokestintas toje valstybėje narėje, kurioje vyksta galutinis automobilio vartojimas (Pareiškėjo atveju – Lietuvoje), o pardavėjas turėtų neskaičiuoti PVM nuo tokio automobilio pardavimo.

Akcentuota, jog byloje nėra duomenų, kad Pareiškėjas už įsigytą transporto priemonę sumokėjo PVM Vokietijoje, pirkimo–pardavimo sutartyje PVM neišskirtas, nurodyta kaina 17000 Eur. Pareiškėjas 2017-01-11 paaiškinime nurodė, kad už minėtą automobilį sumokėjo grynaisiais pinigais apie 17000 Eur. Ar sumokėjus pinigus buvo išduotas mokėjimo dokumentas, neprisimena. Iš pardavėjo *Subaru* centro gavo tik pirkimo–pardavimo sutartį. Turi tik automobilio techninį pasą, jokių kitų dokumentų neturi, todėl pateikti negali.

Kadangi pirkimo–pardavimo sutartyje PVM neišskirtas, nurodyta tik transporto priemonės kaina 17000 Eur, o Pareiškėjas nepateikė jokių kitų dokumentų patvirtinančių, jog PVM buvo sumokėtas Vokietijoje, todėl Inspekcija konstatavo, kad Vilniaus AVMI pagrįstai apmokestinamąją vertę nustatė nuo sutartyje nurodytos kainos.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos 2017-03-17 sprendimu Nr. 68-44. Pareiškėjas teigia, kad gavęs vietos mokesčių administratoriaus 2017-01-23 pranešimą Nr. (17.16-40) RES-12066, kreipėsi į S. G., kad pateiktų su transporto priemonės *Subaru* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini) įsigijimu susijusius dokumentus, iš kurių matytųsi, kad 17000 Eur sumoje buvo įskaitytas 19 proc. PVM. Pareiškėjas nurodo, kad tai laiko atžvilgiu užtrunka, nes nuo transporto priemonės įsigijimo (2012-05-20) iki reikalavimo sumokėti PVM (2017-01-23) praėjo beveik 5 metai. Šiuo metu Pareiškėjas laukia dokumentų iš pardavėjo, kuriuos galės pateikti vėliau.

Akcentuojama, jog Inspekcija neatsižvelgė į tai, kad tam tikri dokumentai, būtini teisingai kvalifikuoti mokestinės prievolės egzistavimą, faktiškai yra kitos valstybės narės institucijų dispozicijoje (Vokietijoje), todėl tvirtinama, kad prievolė mokėti PVM nustatyta neapdariai, skubotai ir neteisingai.

Remdamasis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 27 str. (mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo bendradarbiavimas), Pareiškėjas nurodo, kad jo atveju bendradarbiavimo nebuvo, sprendimas priimtas skubotai, neįsigilinant į sutarties turinį ir nesuteikiant galimybės per ilgesnį laiko tarpą surinkti dokumentus ir juos pateikti mokesčių administratoriui. Dėl trumpo laiko tarpo Pareiškėjas negalėjo pateikti įrodymų, jog kitoje valstybėje narėje transporto priemonė buvo apmokestinta PVM. Mokesčių

administratorius, priimdamas sprendimus, rėmėsi tik 3 dokumentais: 2012-05-20 pirkimo–pardavimo sutartimi, Pareiškėjo 2017-01-11 paaiškinimu ir 2013-04-20 transporto priemonės registracijos liudijimu. Pareiškėjas mano, jei pirkimo–pardavimo sutartyje būtų aišku, jog PVM buvo taikytas Vokietijoje įsigyjant transporto priemonę, PVM apskaičiavimas Lietuvoje būtų ne toks pat, tačiau iš mokesčių administratoriaus sprendimų daro išvadą, kad šios aplinkybės mokesčių administratorius nelaikė reikšminga.

Pasak Pareiškėjo, Vokietijoje už pirktą transporto priemonę *Subaru Forester* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini) jis sumokėjo kainą su 19 proc. taikomu PVM. Todėl pastebi, kad pagal Vilniaus AVMI pranešimą, gautą praėjus beveik 5 metams, jis turi prievolę sumokėti papildomai 3570 Eur PVM Lietuvoje nuo sumos su jau sumokėtu 19 proc. PVM Vokietijoje, t. y. nuo visos transporto kainos su 19 proc. PVM (17000 Eur) (Vokietijoje) + 21 proc. PVM (Lietuvoje), t. y. $17000 + 3570 = 20570$ Eur. Iš viso už įsigytą automobilį Pareiškėjas yra apmokestinamas 40 proc. PVM, bendrai 6800 Eur.

Pareiškėjas, padovaudamasis tuo, kas išdėstyta, prašo panaikinti Vilniaus AVMI pranešimą Nr. (17.16-40) RES-12066 ir Inspekcijos 2017-03-17 sprendimą Nr. 68-44.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmestinas, Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Pareiškėjui papildomai apskaičiuoto PVM, nustatius aplinkybes, kad Pareiškėjas iš kitos valstybės narės (Vokietijos Respublikos) ūkio subjekto įsigijo naują automobilį *Subaru Forester* (VIN: (duomenys neskelbtini), kaip jis suprantamas pagal PVMĮ nuostatas (tai yra nepraėjus 6 mėnesiams nuo jo eksploatacijos pradžios).

Mokesčių administratoriui pateiktoje 2012-05-20 pirkimo–pardavimo sutartyje, taip pat Lietuvos Respublikos VĮ „Regitra“ išduotame transporto priemonės registracijos liudijime (B langelyje) yra nurodyta, kad automobilio pirmoji registracija transporto priemonių registre yra 2012-01-31, tai yra automobilis pagal 2012-05-20 pirkimo–pardavimo sutartį buvo įsigytas nepraėjus 6 mėnesiams nuo transporto priemonės eksploatacijos pradžios. Pareiškėjas skunde neginčija aplinkybių, kad jo įsigytas automobilis pagal PVMĮ nuostatas laikytinas nauja transporto priemone, tačiau, Pareiškėjo teigimu, jis įsigydamas automobilį Vokietijoje, už jį sumokėjo 19 proc. PVM, todėl jam nepagrįstai nuo automobilio kainos (įskaitant PVM), Lietuvos mokesčių administratorius apskaičiavo 21 proc. PVM Lietuvos Respublikoje. Pareiškėjas nurodo, jog gavęs mokesčių administratoriaus sprendimą, jis kreipėsi į transporto priemonės pardavėją dėl su transporto priemonės įsigijimu susijusių dokumentų pateikimo, iš kurių matytųsi, jog į 17000 Eur kainą yra įskaičiuotas PVM, nors prašomi dokumentai nėra gauti. Pasak Pareiškėjo, mokesčių administratorius neatsižvelgė į tai, kad dokumentai, nuo kurių priklauso tinkamas mokestinės prievolės apskaičiavimas, yra kitos valstybės narės institucijų dispozicijoje, todėl sprendimas apmokestinti Pareiškėją buvo priimtas skubotai, neteisingai ir neapdairiai. Pareiškėjo teigimu, mokesčių administratorius neįvykdė bendradarbiavimo su mokesčių mokėtoju pareigos, nesuteikdamas jam ilgesnio laiko dokumentams surinkti ir pateikti.

Iš Pareiškėjo skundo matyti, kad Pareiškėjas neginčija su jo apmokestinimu susijusių teisės normų aiškinimo ir taikymo (kurios plačiai ir detalai aptartos Inspekcijos sprendime), kaip ir aplinkybių, jog jo iš kitos valstybės narės ūkio subjekto įsigyta transporto priemonė pagal PVMĮ nuostatas yra laikytina nauja, todėl Komisija sprendime dėl teisės aktų nuostatų, reglamentuojančių iš kitos valstybės narės įsigyjamų naujų transporto priemonių apmokestinimą PVM, aiškinimo ir taikymo nepasisako, Inspekcijos sprendimo pagrįstumą vertindama, atsižvelgiant į Pareiškėjo skunde nurodytus nesutikimo su Inspekcijos sprendimu motyvus.

Pasisakydama dėl Pareiškėjo skunde nurodytų motyvų, jog jis PVM yra sumokėjęs Vokietijos Respublikoje, įsigydamas automobilį, Komisija pažymi, kad šios aplinkybės nesudaro pagrindo Pareiškėjui neskaičiuoti PVM Lietuvoje ar atleisti jį nuo prievolės mokėti PVM už įsigytą naują transporto priemonę Lietuvoje. PVMĮ yra perkeltos Direktyvos

2006/112/EB 2 str. 1 d. b punkto ii papunkčio, 2 str. 2 dalies b punkto, 138 str. 2 d. a punkto nuostatos dėl naujos transporto priemonės įsigijimo kaip PVM objekto apmokestinimo ir naują transporto priemonę apibrėžiančių kriterijų. Tai yra PVMĮ 3 str. 2 d. 2 punkte nustatyta, kad PVM objektu yra prekių įsigijimas už atlygį šalies teritorijoje, kai naują transporto priemonę įsigyja bet kuris asmuo. Atitinkamai PVM įstatymo 2 straipsnio 16 dalis pateikia naujos transporto priemonės apibrėžimą. Pagal Direktyvos 2006/112/EB 138 str. 2 d. a punkto nuostatas valstybės narės neapmokestina naujos transporto priemonės tiekimo, kai jas pardavėjas arba įsigyjantis asmuo išsiunčia arba išgabena įsigyjantiems asmeniui į paskirtą vietą, esančią Bendrijoje, bet ne jų atitinkamoje teritorijoje, apmokestinamiesiems asmenims ar neapmokestinamiesiems juridiniams asmenims, kai šių asmenų prekių įsigijimai Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 str. 1 dalį, ar kitiems neapmokestinamiesiems asmenims, arba tai atliekama pardavėjo ar prekes įsigyjančio asmens vardu. Atsižvelgiant į tai, kad PVM yra Bendrijos mastu harmonizuotas mokestis ir Direktyvos 2006/112/EB nuostatos turi būti taikomos vienodai visoje Bendrijoje, pagal Direktyvos 2006/112/EB nuostatas naujos transporto priemonės įsigijimas turi būti apmokestinamas *toje valstybėje narėje, kurioje vyksta galutinis automobilio vartojimas, ginčo atveju Lietuvos Respublikoje*. Todėl kitos valstybės narės ūkio subjektas, parduodantis fiziniam asmeniui naują automobilį, skirtą išgabenti į kitą valstybę narę, neturi skaičiuoti PVM. Tačiau net ir tuo atveju, jeigu tai būtų padaryta valstybėje narėje, kurioje įsigyjama nauja transporto priemonė skirta išgabenti į kitą valstybę narę, mokesčių mokėtojas, atsižvelgiant į imperatyvias Direktyvos 2006/112/EB nuostatas dėl naujos transporto priemonės apmokestinimo vartojimo valstybėje, negalėtų remtis šia aplinkybe, reikalaudamas jo neapmokestinti PVM valstybėje narėje, kurioje vyksta galutinis transporto priemonės vartojimas, be to, mokesčių mokėtojas turi teisinį pagrindą susigrąžinti kitoje valstybėje narėje, ginčo atveju Vokietijos Respublikoje, sumokėtą PVM. Atsižvelgdamas į tai, Pareiškėjas turėtų kreiptis į kitos valstybės narės pardavėją, patiekusį jam naują transporto priemonę, pateikdamas jam informaciją apie naujos transporto priemonės įregistravimą Lietuvos Respublikoje ir Pareiškėjui apskaičiuotą bei nurodytą sumokėti PVM, prašydamas išrašyti jam kreditinę sąskaitą ir grąžinti kitoje valstybėje narėje sumokėtą PVM. Pareiškėjo kontrahentui atsisakius tai padaryti geranoriškai, Pareiškėjas turi galimybę kreiptis į Europos vartotojų centrą (www.ecc.lt), prašydamas įpareigoti Vokietijos įmonę išrašyti kreditinę sąskaitą ir grąžinti sumokėtą PVM Pareiškėjui.

Komisija, įvertinusi byloje esančius dokumentus, neturi pagrindo sutikti su Pareiškėjo pozicija, kad jam Vokietijos įmonės parduotas automobilis buvo apmokestintas PVM Vokietijos Respublikoje ir Lietuvos Respublikos mokesčių administratorius PVM jam apskaičiavo nuo automobilio vertės su PVM, nes iš pateiktos 2012-05-20 pirkimo–pardavimo sutarties matyti, kad joje PVM nebuvo išskirtas. Tuo atveju, jeigu Pareiškėjas turėtų duomenis, iš kurių matytųsi, kad PVM apskaičiuotas netinkamai (nuo prekės 17000 Eur kainos su PVM), jam PVM mokestis turėtų būti perskaičiuotas, tačiau skunde išdėstyta Pareiškėjo poziciją pagrindžiantys dokumentai Komisijai nepateikti. Komisija pažymi, kad LVAT praktikoje yra laikomasi pozicijos (2011-09-05 nutartis adm. byloje Nr. A-575-928/2011), kad „įstatymų leidėjas MAĮ *expressis verbis* yra įtvirtinęs šias mokesčių mokėtojo pareigas: teisės aktų nustatyta tvarka tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos dokumentus ir registrus, taip pat kitus dokumentus (MAĮ 40 str. 1 d. 6 p.); pateikti mokesčių administratoriui visus patikrinimui atlikti reikiamus dokumentus, kompiuteriu tvarkomos apskaitos duomenis bei kitą informaciją (MAĮ 40 str. 1 d. 8 p.), atitinkamus dokumentus mokesčių mokėtojas privalo pateikti ir pagal Apskaičiavimo taisyklių II dalies nuostatas, todėl būtent Pareiškėjui tenka pareiga mokesčių administratoriui pateikti dokumentus, susijusius su tinkamu mokestinės prievolės nustatymu. Iš Vilniaus AVMI Inspekcijai pateiktos informacijos (2017-02-23 raštas Nr. (7.2)46-MPD-2211) nustatyta, kad Vilniaus AVMI į Pareiškėją kreipėsi 2016-10-18 raštu Nr. (17.16-40)RES-212969 „Dėl dokumentų pateikimo“, 2016-11-28 šis raštas grąžintas mokesčiui administratoriui, nes Pareiškėjas jo neatsiėmė pašte. Paaiškinimus mokesčių administratoriui Pareiškėjas pateikė Vilniaus AVMI paprašius Kauno AVMI jį apklausti, paaiškinime nurodydamas, kad jokių su automobilio įsigijimu susijusių dokumentų

pateikti jis negali, išskyrus techninį automobilio pasą. Atsižvelgiant į aptartas MAĮ ir Apskaičiavimo taisyklėse įtvirtintas mokesčių mokėtojo pareigas, taip pat tai, kad Pareiškėjas papildomos informacijos dėl automobilio įsigijimo, atsiskaitymo už jį nepateikė, konstatuotina, jog Pareiškėjas vykdydamas MAĮ nustatytas pareigas, nebuvo pakankamai rūpestingas ir atsakingas. Nors Pareiškėjas skunde mokesčių administratorių kaltina nebendradarbiavimu, skubotu Pareiškėjo apmokestinimu, nelaukiant kol Pareiškėjas pateiks papildomus dokumentus iš Vokietijos ūkio subjekto, tačiau sutikti su šia Pareiškėjo pozicija nėra pagrindo. Nei iš Pareiškėjo 2017-01-11 paaiškinimo Kauno AVMI, nei iš 2017-02-16 skundo Inspekcijai nėra pagrindo pripažinti, kad Pareiškėjas prašė atidėti sprendimo jo atžvilgiu priėmimą, tai grįsdamas aplinkybėmis dėl kreipimosi į Vokietijos Respublikos ūkio subjektą dėl papildomų dokumentų gavimo, nes nė viename iš šių dokumentų nėra nurodyta dėl tokio kreipimosi, ar pateikti tokį kreipimąsi pagrindžiantys dokumentai (apie kreipimąsi į Vokietijos ūkio subjektą po Vilniaus AVMI 2017-01-23 pranešimo gavimo nurodyta skunde Komisijai, nors tokį kreipimąsi pagrindžiantys dokumentai taip pat nepateikti, taip pat nepateikti ir iš Vokietijos ūkio subjekto gauti papildomi dokumentai), todėl Komisija neturi teisinio ir faktinio pagrindo pripažinti, kad mokesčių administratorius netinkamai atliko su Pareiškėjo apmokestinimu susijusius veiksmus, ar nebendradarbiavo su Pareiškėju.

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes ir aptartas teisės normas, Komisija neturi teisinio pagrindo naikinti Inspekcijos sprendimą, todėl jis tvirtintinas, o Pareiškėjo skundas atmestinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2017-03-17 sprendimą Nr. 68-44.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene